

1.

Mel.: I østen stiger solen op

I østen stiger solen op,
den spreder guld på sky,
går over hav og bjergetop,
går over land og by.

Den kommer fra den fagre kyst,
hvor paradiset lå.
Den bringer lys og liv og lyst,
til store og til små.

Du soles sol fra Bethlehem,
hav tak og lov og pris,
for hvert et glimt fra lysets hjem
og fra dit paradys.

2.

Mel.: Det er så yndigt at følges ad.

Det er så yndigt at følges ad
for to, som gerne vil sammen være,
da er med glæden man dobbelt glad
og halvt om sorgen så tung at bære,
ja, det er gammen
at rejse sammen,
når fjederhammen
er kærlighed.

Det er så hyggeligt allene, steds,
hvor små og store har et i sinde,
og det, som drager de store læs,
i hjertekamret er inderst inde,
ja, det er gammen
at holde sammen,
når ja og amen
er hjertets sprog.

Hvert ægtepar, som med kærlighed
i Jesu navn holder bryllupsgilde,
skønt alt i verden går op og ned,
skal finde tidlig og finde silde,
det er dog gammen
at sidde sammen,
hvor arneflammen
er kærlighed.

3.

Mel: Svantes vise

Se, hvilken morgenstund!
Solen er rød og rund.
Nina er gået i bad.
Jeg' spiser ostemad.
Livet er ikke det værste man har
og om lidt er kaffen klar.

Sang under brusebad.
Hun må vist være glad.
Himlen er temmelig blå.
Det ka jeg godt forstå.
Lykken er ikke det værste man har
og om lidt er kaffen klar.

Nu kommer Nina ud,
nøgen, med fugtig hud,
kysser mig kærligt og går
ind for at re' sit hår.
Livet er ikke det værste man har
og om lidt er kaffen klar.

